

Donderdag, 20 mei 2021

P9_TA(2021)0260

Nieuwe wegen voor legale arbeidsmigratie

Resolutie van het Europees Parlement van 20 mei 2021 over nieuwe wegen voor legale arbeidsmigratie (2020/2010(INI))

(2022/C 15/21)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 3, lid 2, en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikel 79,
- gelet op het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in het bijzonder artikel 2 van Protocol 4,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name artikel 45,
- gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 1948, met name artikel 13,
- gezien de Europese pijler voor sociale rechten, met name de beginselen 5, 6, 10, 12 en 16,
- gezien de internationale arbeidsnormen inzake arbeidsmigratie die zijn vastgesteld door de Internationale Arbeidsconferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, en gezien het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden dat op 18 december 1990 werd vastgesteld door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties,
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 mei 2015 getiteld “Een Europese migratieagenda” (COM(2015)0240),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 april 2016 met als titel “Naar een hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel en een verbetering van de legale mogelijkheden om naar Europa te komen” (COM(2016)0197) en haar mededeling van 12 september 2018 met als titel “Meer legale mogelijkheden voor migratie naar Europa: onmisbaar voor een evenwichtig en omvattend migratiebeleid” (COM(2018)0635),
- gezien de mededeling van de Commissie van 23 september 2020 over een nieuw migratie- en asielpact (COM(2020)0609),
- gezien het actieplan en de beleidsverklaring, goedgekeurd tijdens de top EU-Afrika over migratie in Valletta op 11 en 12 november 2015, met name de respectieve onderdelen over legale migratie en mobiliteit,
- gezien het mondiaal pact inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie van 10 december 2018,
- gezien het EU-noodtrustfonds voor Afrika,
- gezien zijn resolutie van 12 april 2016 over de situatie in het Middellandse Zeegebied en de noodzaak van een holistische EU-aanpak van migratie ⁽¹⁾,
- gezien zijn werkdocument van 15 januari 2016 over het opzetten van een passend rechtskader voor economische migratie ⁽²⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 november 2020 getiteld “Actieplan voor integratie en inclusie 2021-2027” (COM(2020)0758),
- gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over Europese bescherming van grensoverschrijdende werkers en seizoenarbeiders in het kader van de COVID-19-crisis ⁽³⁾,
- gezien Verordening (EU) 2019/1149 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ PB C 58 van 15.2.2018, blz. 9.

⁽²⁾ PE573.223v01-00.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0176.

⁽⁴⁾ PB L 186 van 11.7.2019, blz. 21.

Donderdag, 20 mei 2021

- gezien de studies van de beleidsondersteunende afdeling Rechten van de burger en Constitutionele Zaken van zijn directoraat-generaal Intern Beleid van september 2015 getiteld “Exploring new avenues for legislation for labour migration to the European Union” en van oktober 2015 getiteld “EU cooperation with third countries in the field of migration”, en gezien de studie van de EPRS van maart 2019 getiteld “The cost of non-Europe in the area of legal migration”,
- gezien de geschiktheidscontrole inzake reguliere migratie van de Commissie van 29 maart 2019 (de “geschiktheidscontrole”),
- gezien de studie van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Commissie van 23 april 2020 getiteld “Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe’s COVID-19 Response” en zijn technisch rapport van 19 mei 2020 getiteld “A vulnerable workforce: Migrant workers in the COVID-19 pandemic”,
- gezien de studies van het Europees migratienetwerk,
- gezien de studies van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling,
- gezien de werkzaamheden en de rapporten van de speciale rapporteur van de Verenigde Naties voor de mensenrechten van migranten,
- gezien de werkzaamheden, verslagen en resoluties van de Raad van Europa,
- gezien de werkzaamheden en de rapporten van de Internationale Organisatie voor Migratie,
- gezien het tussen 2004 en 2016 ontwikkelde acquis van de EU op het gebied van legale arbeidsmigratie waarbij de toegangs- en verblijfsvoorwaarden en de rechten van onderdanen van derde landen worden geregeld, onder meer:
- Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan ⁽⁵⁾ (de blauwekaartrichtlijn),
- Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven ⁽⁶⁾ (de “richtlijn gecombineerde vergunning”),
- Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider ⁽⁷⁾ (de “richtlijn seizoenarbeiders”),
- Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming ⁽⁸⁾ (de “richtlijn overplaatsing binnen een onderneming”),
- Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten ⁽⁹⁾,

⁽⁵⁾ PB L 155 van 18.6.2009, blz. 17.

⁽⁶⁾ PB L 343 van 23.12.2011, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 94 van 28.3.2014, blz. 375.

⁽⁸⁾ PB L 157 van 27.5.2014, blz. 1. Binnen een onderneming overgeplaatste personen zijn personen die door buiten de EU gevestigde ondernemingen voor werkzaamheden worden gedetacheerd bij een in de EU gevestigde entiteit die tot dezelfde ondernemingsgroep behoort.

⁽⁹⁾ PB L 132 van 21.5.2016, blz. 21.

Donderdag, 20 mei 2021

- gezien het voorstel van de Commissie van 7 juni 2016 voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan (COM(2016)0378), en de respectieve standpunten die in 2017 door het Europees Parlement en de Raad werden aangenomen,
 - gezien de richtlijnen waarbij de toegangs- en verblijfsvoorwaarden van andere, algemenere categorieën van onderdanen van derde landen worden geregeld, zoals de richtlijn inzake het recht op gezinshereniging ⁽¹⁰⁾ en de richtlijn betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen ⁽¹¹⁾,
 - gezien de richtlijnen waarbij de toegangs- en verblijfsvoorwaarden worden geregeld van onderdanen van derde landen die de EU niet binnenkomen met het oog op werk, maar die wel mogen werken, zoals de richtlijn die personen die internationale bescherming genieten het recht op arbeid in loondienst en als zelfstandige verleent of de richtlijn die verzoekers om internationale bescherming uiterlijk negen maanden na de datum waarop het verzoek is ingediend, toegang biedt tot de arbeidsmarkt,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A9-0143/2021),
- A. overwegende dat het huidige wetgevingskader van de Unie inzake legale arbeidsmigratie versnipperd is en uit sectorale richtlijnen bestaat waarin de voorwaarden voor toegang en verblijf voor specifieke categorieën onderdanen van derde landen zijn vastgelegd;
- B. overwegende dat een wirwar van regels op basis van 27 nationale aanpakken de Unie en haar lidstaten een onaantrekkelijke bestemming voor legale migratie maakt;
- C. overwegende dat, hoewel in de Europese migratieagenda de intentie wordt uitgesproken om een alomvattende aanpak te volgen, legale migratie nauwelijks deel uitmaakt van de ontwikkeling van het EU-migratiebeleid sinds 2015;
- D. overwegende dat het nieuwe migratie- en asielpact geen concrete voorstellen met betrekking tot legale migratie bevat, ondanks het feit dat legale arbeidsmigratie een “conditio sine qua non” is voor een alomvattend migratie- en asielbeleid;
- E. overwegende dat het huidige wetgevingskader gericht is op werkgelegenheid bij ofwel multinationale ondernemingen (de richtlijn overplaatsing binnen een onderneming), ofwel ondernemingen in sectoren van arbeidsmarkten binnen de Unie met hooggekwalificeerde of goedbetaalde werknemers (de blauwekaartrichtlijn), en dat slechts één richtlijn gericht is op lagelonenmigratie (de richtlijn seizoenarbeiders);
- F. overwegende dat er in de EU een tekort aan arbeidskrachten is voor specifieke vaardigheidsniveaus, sectoren en beroepen, met inbegrip van beroepen die een laag opleidingsniveau vereisen ⁽¹²⁾; overwegende dat in de mededeling van de Commissie van 2018 over meer legale mogelijkheden voor migratie naar Europa erkend wordt dat er een tekort is aan “geschoolde werknemers” en “werknemers met minder formele vaardigheden”;
- G. overwegende dat de COVID-19-pandemie onze enorme afhankelijkheid van “front-line” werkers duidelijk heeft gemaakt, alsook de sleutelrol die arbeidsmigranten spelen bij het verstrekken van “front-line” diensten in de EU, waar de bevolking snel vergrijst en waar gemiddeld 13 % van de banen in sleutelsectoren door immigranten worden vervuld ⁽¹³⁾; overwegende dat COVID-19 aanzienlijke gevolgen heeft gehad voor migranten, hun gezinnen, gastgemeenschappen en thuislanden, en daarnaast heeft geleid tot een verergering van bestaande kwetsbaarheden waar migrerende werknemers en hun gezinnen in de hele EU mee worden geconfronteerd, waardoor hun mobiliteit, de toegang tot de arbeidsmarkt, het recht op fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden en de toegang tot de sociale voorzieningen en de gezondheidszorg worden belemmerd;

⁽¹⁰⁾ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003, blz. 12).

⁽¹¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen (PB L 16 van 23.1.2004, blz. 44).

⁽¹²⁾ Studies van beleidsondersteunende afdeling C over het verkennen van nieuwe wegen voor wetgeving op het gebied van arbeidsmigratie naar de EU en over de samenwerking van de EU met derde landen op het gebied van migratie.

⁽¹³⁾ Fasani, F. and Mazza, J., *Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe's COVID-19 Response*, Bureau voor publicaties van de Europese Unie, Luxemburg, 2020.

Donderdag, 20 mei 2021

H. overwegende dat met het mondiaal pact inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie de samenwerking op het gebied van migratie wordt versterkt en de gedeelde verantwoordelijkheid van alle staten wordt erkend om in te spelen op elkaars behoeften en belangen op het gebied van migratie, alsook de overkoepelende verplichting om de mensenrechten van alle migranten te eerbiedigen, te beschermen en na te komen, ongeacht hun migratiestatus, en tegelijkertijd de veiligheid en de welvaart van alle gemeenschappen te bevorderen;

1. hanteert het uitgangspunt dat migratie normaal is en een verschijnsel van alle tijden; erkent de bijdrage die onderdanen van derde landen aan onze samenlevingen, economieën en culturen leveren, en benadrukt dat migratie op ordelijke, veilige en reguliere wijze moet worden beheerd; is van mening dat de EU, om nieuwe wegen voor legale arbeidsmigratie in te slaan, ambitieuze en toekomstbestendige doelstellingen moet vaststellen, en parallel daaraan het bestaande rechts- en beleidskader doeltreffend moet gebruiken en moet verbeteren;

Het huidige wetgevingskader van de EU

2. merkt op dat in artikel 79 VWEU het beheer van legale migratie op het niveau van de Unie vastgesteld is en de lidstaten ertoe verbonden worden een gemeenschappelijk immigratiebeleid te ontwikkelen, met inbegrip van gemeenschappelijke regels voor de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen, en van definities van de rechten die zij genieten wanneer zij legaal in de Unie verblijven, met inbegrip van de voorwaarden voor het vrije verkeer en het vrije verblijf in andere lidstaten; erkent dat in artikel 79, lid 5, VWEU de lidstaten het recht wordt voorbehouden om zelf te bepalen hoeveel onderdanen van derde landen zij op hun grondgebied toelaten om werk te zoeken;

3. onderstreept de positieve effecten van het EU-kader voor legale arbeidsmigratie, zoals in kaart gebracht in de door de Commissie verrichte geschiktheidscontrole; stelt vast dat er sprake is van een bepaalde mate van harmonisatie van de voorwaarden, procedures en rechten, en van grotere rechtszekerheid voor onderdanen van derde landen, werkgevers en de plaatselijke, regionale en nationale overheden; wijst daarnaast op de voordelen van deze harmonisatie voor de concurrentie op de arbeidsmarkten in de EU;

4. onderstreept dat een EU-benadering van legale arbeidsmigratie niet automatisch inhoudt dat nationale wetgevingskaders overbodig zijn; geeft evenwel aan dat het bestaande Uniekader voor legale migratie naar de EU versnipperd is, zich op specifieke categorieën werknemers richt, en hoofdzakelijk in hogelonensectoren, deze categorieën werknemers verschillend behandelt, waarbij onder meer wat hun rechten betreft sprake is van verschillende niveaus, en het naast elkaar bestaan van nationale wetgevingskaders toestaat; benadrukt dat de huidige asymmetrische lappendeken aan nationale en EU-wetten weliswaar een weerspiegeling van de verschillen tussen de arbeidsmarkten van de lidstaten vormt, maar ook inhoudt dat deze nationale wetgevingskaders met elkaar en met het Uniekader concurreren, hetgeen resulteert in bureaucratische procedures voor zowel potentiële werknemers als werkgevers;

5. is van mening dat een dergelijke aanpak slechts volstaat om tegemoet te komen aan kortetermijnbehoeften en niet in overeenstemming is met de doelstelling van de Unie, namelijk een alomvattende aanpak van het migratiebeleid; is van mening dat legale arbeidsmigratie, mits goed vormgegeven en goed beheerd, zowel voor de landen van herkomst als de gastlanden een bron van welvaart, innovatie en groei kan zijn;

6. beklemtoont dat de Commissie in haar geschiktheidscontrole tot een vergelijkbare conclusie is gekomen en heeft vastgesteld dat inconsistenties, leemten en tekortkomingen moeten worden aangepakt met behulp van een breed scala aan maatregelen, waaronder wetgevingsmaatregelen; wijst daarnaast op de gunstige effecten van nieuwe wegen voor legale arbeidsmigratie op het terugdringen van illegale migratie, die gevaarlijk is voor onderdanen van derde landen die werk in de Unie zoeken, en die negatieve gevolgen kan hebben voor de arbeidsmarkten van de lidstaten;

7. is zich ervan bewust dat het huidige Uniekader voor het beheer van legale migratie ten dele ontwikkeld was om arbeidsuitbuiting te voorkomen en de rechten van werknemers/onderdanen van derde landen te beschermen; merkt evenwel op dat de bestaande richtlijnen slechts een beperkt effect hebben gehad op het voorkomen van arbeidsuitbuiting en dat migrerende werknemers nog steeds te maken hebben met ongelijke behandeling en arbeidsuitbuiting; roept de Unie op gezamenlijk actie te ondernemen om deze ongelijke behandeling en uitbuiting aan te pakken; is van mening dat het gebruik van tijdelijke vergunningen in gevallen van uitbuiting een goede praktijk is die in de hele Unie moet worden bevorderd; onderstreept dat maatregelen nodig zijn om de toegankelijkheid van en de doeltreffendheid van het toezicht op de werkplek te verbeteren; benadrukt dat doeltreffende klachtenmechanismen ingevoerd moeten worden om alle arbeidsmigranten tegen uitbuiting te beschermen, overeenkomstig de richtlijn inzake sancties tegen werkgevers van 2009 ⁽¹⁴⁾, en dat deze in het bijzonder voor effectieve toegang tot de rechter en verhaalsmogelijkheden moeten zorgen, en dus voor een “level playing field”;

⁽¹⁴⁾ Richtlijn 2009/52/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot vaststelling van minimumnormen inzake sancties en maatregelen tegen werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen (PB L 168 van 30.6.2009, blz. 24).

Donderdag, 20 mei 2021

Een vereenvoudigde aanpak hanteren

8. wijst erop dat het huidige wettelijke kader en de uiteenlopende uitvoering van de bestaande richtlijnen door de lidstaten geleid hebben tot tal van inconsistenties voor onderdanen van derde landen op het gebied van gelijke behandeling, voorwaarden voor toegang en terugkeer, werkvergunningen, de status van ingezetene, mobiliteit binnen de EU, sociale zekerheid, de erkenning van kwalificaties, en gezinshereniging; merkt op dat deze inconsistenties de integratie kunnen bemoeilijken; beklemtoont daarnaast dat deze inconsistenties ook problemen met zich meebrengen voor bedrijven die onderdanen van derde landen in dienst nemen ⁽¹⁵⁾, en voor lokale autoriteiten die integratiediensten aanbieden; dringt erop aan bedrijven op nationaal niveau relevante informatie ter beschikking te stellen;

9. wijst met klem op de meerwaarde van een alomvattend Uniekader voor legale migratie als onderdeel van een holistische aanpak van migratie, aangezien daardoor legale en veilige trajecten worden geboden voor arbeidsgerelateerde migratie, de toegang van onderdanen van derde landen tot de arbeidsmarkt van de Unie wordt verbeterd, een ordentelijker migratie wordt aangemoedigd, werknemers, studenten en bedrijven worden aangetrokken waar de Europese en nationale arbeidsmarkten behoefte aan hebben, een bijdrage wordt geleverd aan het ondermijnen van de criminele bedrijfsmodellen van smokkelaars en mensenhandelaars, ervoor wordt gezorgd dat werknemers die onderdanen van derde landen zijn, worden behandeld overeenkomstig de grondrechten, de toegang tot fatsoenlijke werkomstandigheden wordt verbeterd, en de integratie van vrouwen en mannen op voet van gelijkheid wordt bevorderd; is van mening dat een dergelijke alomvattende benadering ten goede komt aan werknemers/onderdanen van derde landen en hun gezinnen, de gastgemeenschappen, én de landen van herkomst;

10. herhaalt dat een betere en meer consistente tenuitvoerlegging van het huidige wetgevingskader, een betere handhaving van de rechten die in de bestaande richtlijnen vastgesteld zijn, en een betere informatieverstrekking om de kennis van de toepasselijke procedures te vergroten, de eerste praktische stappen zijn die nu gezet moeten worden;

11. beveelt aan het wetgevingskader te vereenvoudigen en te harmoniseren door de bepalingen van de bestaande richtlijnen inzake legale migratie met betrekking tot aanvraagprocedures, gronden voor toelating en afwijzing, procedurele waarborgen, gelijke behandeling, toegang tot de arbeidsmarkt, met inbegrip van het recht om van werkgever te veranderen, gezinshereniging overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie, en intra-EU-mobiliteit op elkaar af te stemmen;

12. verwelkomt het dat de Commissie van plan is de richtlijn gecombineerde vergunning te herzien; stelt voor om, teneinde meer categorieën werknemers te bereiken, het toepassingsgebied en de toepassing van de richtlijn uit te breiden; verwelkomt verder de door de Commissie geplande herziening van de richtlijn langdurig ingezetenen, hetgeen de kans biedt de mobiliteit te vergroten en de procedures te vereenvoudigen en te harmoniseren; kijkt uit naar het aangekondigde verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van de richtlijn seizoenarbeiders, waarin gedetailleerd ingegaan zou moeten worden op bepalingen inzake verblijfsstatus, gelijke behandeling en de maximale verblijfsduur; verzoekt de Commissie te overwegen deze richtlijn na de evaluatie ervan te herzien; verzoekt de Commissie passende wetgevingsmaatregelen voor te stellen om de bestaande richtlijnen te verbeteren door ze af te stemmen op de gunstigste bepalingen;

De mobiliteit binnen de EU verbeteren

13. benadrukt dat de mobiliteit van onderdanen van derde landen binnen de EU een belangrijk onderdeel vormt van het EU-beleid inzake legale migratie, aangezien daardoor een duidelijke meerwaarde wordt verstrekt die niet op het niveau van de lidstaten kan worden gerealiseerd; herinnert eraan dat het vrije verkeer van werknemers bijdraagt tot de afstemming van vraag en aanbod op de arbeidsmarkten van de EU, en in tijden van crisis ook bij kan dragen aan arbeidsmarktaanpassingen en algemene economische groei;

14. verzoekt de lidstaten voor betere onderlinge coördinatie te zorgen in verband met regelingen voor intra-EU-mobiliteit van onderdanen van derde landen; wijst op het belang van het vergemakkelijken van het verzamelen van gegevens, statistieken en bewijzen, van het verbeteren van de uitwisseling van informatie, van coördinatie en samenwerking tussen nationale autoriteiten om de efficiëntie en doeltreffendheid van het *acquis* te verbeteren, en van het ten volle benutten van de toegevoegde waarde die de EU biedt;

⁽¹⁵⁾ De geschiktheidscontrole wees de volgende belangrijke gebieden met de meeste interne coherentieproblemen aan: aanvraagprocedures, voorwaarden voor toelating en verblijf (inclusief de redenen voor afwijzing en intrekking), condities op het vlak van gelijke behandeling, intra-EU-mobiliteit, en gezinshereniging.

Donderdag, 20 mei 2021

15. beklemtoont dat meer geharmoniseerde en soepele voorschriften die de mobiliteit binnen de EU vergemakkelijken voor onderdanen van derde landen, een stimulans en voor werkgevers een positieve maatregel zouden zijn en de lidstaten zouden helpen om leemten in hun arbeidsmarkt in te vullen en hun economieën aan te zwengelen; benadrukt daarnaast dat onderdanen van derde landen die reeds in de EU zijn, door verbeterde intra-EU-mobiliteit hun integratievooruitzichten zouden kunnen verbeteren;

16. merkt op dat recenter vastgestelde richtlijnen inzake studenten, onderzoekers en binnen een onderneming overgeplaatste personen onderdanen van derde landen verder reikende mobiliteitsrechten verlenen dan eerder vastgestelde richtlijnen inzake legale migratie, zoals de oorspronkelijke blauwekaartrichtlijn en de richtlijn langdurig ingezetenen;

17. beveelt aan om, als een eerste stap naar vereenvoudiging, de rechten op mobiliteit binnen de EU te verbeteren in alle bestaande richtlijnen inzake legale migratie; herhaalt dat de Commissie een passende wetgevingsmaatregel dient voor te stellen;

Een reservoir van mensen met talent aanleggen

18. onderstreept dat er nieuwe instrumenten nodig zijn om een match tussen werkgevers en potentiële werknemers tot stand te brengen, de tekorten op de arbeidsmarkt te verhelpen, en de erkenning van formele, in derde landen verworven kwalificaties en vaardigheden te vergemakkelijken op EU-niveau; benadrukt dat ten behoeve van werkgevers en onderdanen van derde landen betere informatie over legale migratie naar de EU nodig is en dat de gestructureerde en zinvolle dialoog over legale migratie met de relevante derde landen moet worden opgeschaald;

19. beveelt aan een EU-reservoir van mensen met talent c.q. matchingplatform te ontwikkelen dat dient als onestopshop voor werknemers/onderdanen uit derde landen, EU-werkgevers en nationale overheden; neemt kennis van het plan van de Commissie om de ontwikkeling van een dergelijke reservoir van mensen met talent verder te onderzoeken; beveelt aan hierbij te kijken naar alle werkgelegenheidssectoren voor laag-, midden- en hooggeschoolde werknemers, en werknemers in loondienst en zelfstandigen, waaronder in kleine en middelgrote ondernemingen en start-ups; merkt op dat wanneer de openbare diensten voor arbeidsvoorziening, waaronder op lokaal niveau, in zowel de EU als de landen van herkomst, bij een dergelijk platform betrokken worden, dit zou kunnen bijdragen tot betere partnerschappen en meer vertrouwen tussen de lidstaten en derde landen, een investeringsklimaat zou kunnen helpen creëren, en van nut zou kunnen zijn om op meer passende wijze in te spelen op de werkgelegenheidsbehoeften of arbeidsmarkttekorten; beveelt aan de participatie van derde landen in een dergelijk reservoir van mensen met talent eenvoudiger te maken, bijvoorbeeld online of via de diplomatieke vertegenwoordigingen van de EU of de lidstaten;

20. benadrukt dat een dergelijk EU-reservoir van mensen met talent zou kunnen fungeren als belangrijk nieuw instrument om het vaardighedenaanbod met de nationale arbeidsmarkten te matchen en te beheren, en dat de EU bij het opzetten, monitoren en controleren van een dergelijk instrument een belangrijke rol zou kunnen vervullen, waaronder middels financiering en uitwisseling van kennis; beveelt aan het platform te gebruiken om de onderwijs- en opleidingseisen van de deelnemende lidstaten en derde landen te verduidelijken en beter op elkaar af te stemmen; is van oordeel dat een geharmoniseerd kader voor aanvragen op het niveau van de EU, op basis van het bedoelde reservoir, bij zou dragen tot vermindering van de bureaucratie in de lidstaten; meent dat de EU een belangrijke rol kan spelen bij het vooraf screenen van de kwalificaties, talenkennis en vaardigheden van de kandidaten; benadrukt het grote belang van gerichte informatieverstrekking ter bevordering van het reservoir van mensen met talent en het matchingplatform in derde landen en in de deelnemende lidstaten;

21. beveelt aan om de beoordeling, wederzijdse erkenning en certificering van diploma's, certificaten en andere beroepskwalificaties, met inbegrip van de formele en niet-formele verwerving van vaardigheden in derde landen, in alle lidstaten eenvoudiger, sneller, billijker en meer gestroomlijnd te maken door de procedures te versnellen en de toegang tot informatie te vergemakkelijken; is van mening dat dit de intra-EU-mobiliteit ten goede zou komen; benadrukt dat het Europees kader inzake kwalificaties een goede basis vormt voor het inpassen van de kwalificatiesystemen van derde landen in een gemeenschappelijk EU-referentiekader;

22. dringt er met klem op aan dat de lidstaten onverwijld mechanismen en regelingen voor de validatie van beroepservaring en niet-formeel en informeel leren invoeren overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van 2012⁽¹⁶⁾; beklemtoont dat het belangrijk is dat de nationale autoriteiten goede praktijken met elkaar uitwisselen; hamert erop dat het belangrijk is relevante organisaties van het maatschappelijk middenveld, de sociale partners, diasporanetwerken en de werknemers/onderdanen van derde landen zelf, alsook lokale autoriteiten en internationale organisaties (in het bijzonder de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)) te betrekken bij gesprekken over de definitie van vaardigheden, waartoe ook stages, informele kwalificaties en werkervaring dienen te behoren;

⁽¹⁶⁾ Aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren (PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1).

Donderdag, 20 mei 2021

Versterking van de betrekkingen met derde landen en bevordering van legale trajecten

23. benadrukt, in het licht van de vergrijzing en de krimpende beroepsbevolking van de EU, dat arbeidsmobiliteitsprogramma's in potentie de arbeidsmarkten in de EU kunnen aanzwengelen en kunnen bijdragen aan economische groei;

24. ondersteunt de mondiale en regionale samenwerking inzake migratie als een van de manieren om de beschikbaarheid en flexibiliteit van trajecten voor reguliere migratie te versterken; is er onverminderd van overtuigd dat meer passende kanalen voor legale migratie de irreguliere migratie mede zouden helpen afnemen, het bedrijfsmodel van criminele smokkelaars zouden ondermijnen, de mensenhandel en arbeidsuitbuiting zouden beperken, gelijke kansen voor alle werkenden zouden bevorderen, en een legaal traject zouden vormen voor degenen die overwegen naar de Unie te migreren; verzoekt de Commissie in dat verband om wervingsbureaus te reguleren, mogelijk via de Europese Arbeidsautoriteit;

25. is van mening dat een bredere migratiedialoog, bijvoorbeeld in het kader van regelmatige topontmoetingen tussen de EU en meerdere derde landen, waaronder op initiatief van bedrijven en het maatschappelijk middenveld, bij zou kunnen dragen aan het tegemoetkomen aan de behoeften van de arbeidsmarkten in de EU en aan de ontwikkeling van evenwichtige partnerschappen, hetgeen kan helpen bij het voorbereiden van de integratie van onderdanen van derde landen in de arbeidsmarkt van het land van bestemming, en kan bijdragen aan de overdracht op lange termijn van verworven vaardigheden tussen de landen van herkomst en van bestemming; benadrukt dat inspiratie kan worden gevonden in de bestaande, op vaardigheden stoelende overeenkomsten inzake de ontwikkeling van talentenpartnerschappen die erin voorzien dat het land van bestemming rechtstreeks betrokken wordt bij het bijbrengen van vaardigheden aan onderdanen van derde landen die overwegen naar de EU te migreren, waaronder middels de oprichting van opleidingsfaciliteiten en de ontwikkeling van programma's voor derde landen, en die tegemoetkomen aan de noodzaak van transparantie van de partnerschappen met derde landen, waaronder middels de verplichting om er de sociale partners bij te betrekken;

26. wijst op de belangrijke rol van overmaking door migranten en de voordelen van veilige, reguliere en ordentelijke migratie voor zowel het verzendende als het ontvangende land; ondersteunt inspanningen om de kwesties van de "braindrain" en de "braingain" aan te pakken door instrumenten te blijven ontwikkelen die circulaire migratie mogelijk maken; verzoekt de Commissie in dit verband in kaart te brengen wat de voor- en nadelen zijn van de bestaande modellen die door andere landen worden gehanteerd, zoals een puntensysteem en modellen waarbij met blijken van belangstelling wordt gewerkt; beveelt, met het oog op het bevorderen van circulaire migratie, de invoering aan van preferentiële mobiliteit, alsook de toegang tot hernieuwbare vergunningen, het recht van hernieuwde inreis, en een verlenging van de toegestane periode van afwezigheid voor onderdanen van derde landen om hen in de gelegenheid te stellen naar hun land van herkomst terug te keren;

Ontwikkeling van het EU-wetgevingskader

27. wijst erop dat de EU achterblijft bij de mondiale concurrentiestrijd om talent; merkt op dat het enige voorstel met betrekking tot legale arbeidsmigratie dat de voorgaande Commissie heeft gepresenteerd, een herziening van de blauwekaartrichtlijn betrof; blijft vastbesloten in zijn streven naar een zinvolle en robuuste herziening van de blauwekaartrichtlijn om toegevoegde waarde te scheppen op het gebied van harmonisatie, de erkenning van vaardigheden, de vereenvoudiging van procedures en betere mobiliteit binnen de EU;

28. benadrukt dat het belangrijk is om, wanneer nagedacht wordt over de toekomstige ontwikkeling van het wetgevingskader van de EU, een gestructureerde dialoog te voeren met en raadplegingen te organiseren van de belanghebbende partijen, waaronder de relevante organisaties van het maatschappelijk middenveld, de sociale partners en diasporanetwerken, de werknemers/onderdanen van derde landen zelf, en plaatselijke autoriteiten en internationale organisaties (met name de IOM, de IAO en de OESO);

29. is van mening dat de EU en de lidstaten zich in het kader van hun beleid met betrekking tot legale migratie moeten richten op de aanpak van de arbeidsmarktproblemen en het tekort aan vaardigheden; verzoekt de Commissie daartoe een analyse te maken van ondoelmatigheden in arbeidsmarkttoetsen en arbeidsmigratieregelingen die niet beantwoorden aan de werkelijke behoeften van de arbeidsmarkt; beveelt aan dat de Unie haar wetgevingskader zodanig ontwikkelt dat dit in ruimere mate geldt voor onderdanen van derde landen die werk zoeken in banen voor mensen met een laag of gemiddeld opleidingsniveau⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁷⁾ Zie bijvoorbeeld de studie van het Europees migratienetwerk getiteld *Determining labour shortages and the need for labour migration from third countries in the EU*, Europese Commissie, Brussel, 2015.

Donderdag, 20 mei 2021

30. merkt in dat verband op dat onderdanen van derde landen vaak aan de slag gaan in de sectoren thuiszorg en huishoudelijk werk ⁽¹⁸⁾; stelt vast dat de meeste werknemers in deze sectoren vrouw zijn; verzoekt de EU en haar lidstaten IAO-Verdrag 189 inzake huishoudelijk personeel te ratificeren en te zorgen voor volledige toepassing van de arbeidsnormen; verzoekt de Commissie daarnaast te overwegen dienaangaande wetgevingsmaatregelen voor te stellen;

31. verzoekt de Commissie een EU-brede regeling te ontwikkelen voor het bevorderen en vergemakkelijken van de grensoverschrijdende activiteiten van zelfstandigen, ondernemers en start-ups (teneinde voor meer innovatie te zorgen), alsook jonge onderdanen uit derde landen zonder formele kwalificaties door middel van — bijvoorbeeld — visa voor werkzoekenden en personen die een opleiding willen volgen, rekening houdend met de diensten van het Europass-platform overeenkomstig Besluit (EU) 2018/646 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁹⁾;

32. erkent dat sectorale richtlijnen noch voor de behoeften van de arbeidsmarkt in de EU, noch voor de kwestie van legale migratie in het algemeen een wondermiddel zijn, en stelt vast dat de meeste lidstaten nationale regelingen hebben om arbeidsmigranten aan te trekken; is van mening dat de EU op middellange termijn de sectorale aanpak achter zich moet laten en een immigratiecode moet goedkeuren waarin brede regels zijn vastgesteld betreffende de toegang en het verblijf van alle onderdanen van derde landen die in de Unie werk zoeken, en waarin de rechten van de onderdanen van derde landen in kwestie en hun gezinnen worden geharmoniseerd;

33. wijst erop dat een dergelijk overkoepelend wetgevingsinstrument de huidige lappendeken aan procedures zou vervangen, de uiteenlopende nationale voorschriften zou wegwerken, en voor de nodige vereenvoudiging en harmonisatie van de regels zou zorgen zonder arbeidssectoren of categorieën werknemers te discrimineren; is verder van mening dat een dergelijk instrument de samenwerking tussen de lidstaten en tussen de EU en derde landen ten goede zou komen;

o

o o

34. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

⁽¹⁸⁾ Zie ook: EPRS, *The cost of non-Europe in the area of legal migration*, Europees Parlement, Brussel, 2019, blz. 21-22.

⁽¹⁹⁾ Besluit (EU) 2018/646 van het Europees Parlement en de Raad van 18 april 2018 betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verstrekken van betere diensten voor vaardigheden en kwalificaties (Europass) (PB L 112 van 2.5.2018, blz. 42).